

Folkekirkenes dåbsoplæring er for utydelig

Indlæg den 16. sept. 2024 i Kristeligt Dagsblad

KD's titel: [Konfirmationsforberedelse bør laves om]

Af Georg Klinting

Drop-in-dåb er en praksis, der blev introduceret i folkekirken i 2017. Drop-in-dåb går kort fortalt ud på, at en række kirker med jævne mellemrum tilbyder drop-in-dåb, så mennesker, der ønsker selv at blive døbt eller at lade deres børn døbe, bare kan komme ind fra gaden og få dåben foretaget i stilhed på en hverdag.

Drop-in-dåb er et nybrud i forhold til den hidtidige praksis i folkekirken, hvorefter der ved voksendåb normalt skulle en dåbsforberedende undervisning til, inden dåben måtte foretages. Men nu er det blevet folkekirkenes officielle standpunkt vedrørende voksendåb, at eventuel dåbsoplæring kan vente til efter dåbshandlingen. Den nyligt døbte må dermed selv søge oplæring i den kristne tro ved at gå i kirke og deltage i diverse aktiviteter af trosoplysende karakter.

Ved barnedåb kommer oplæring i den kristne tro i sagens natur altid efter dåbshandlingen. Ret tidligt kan forældre dog tage deres lille barn med i kirke. De kan også lade barnet gå i søndagsskole eller deltage i den børnekonfirmandundervisning, som kirken tilbyder børn på 3. eller 4. klassetrin.

Forældre kan således selv gøre en hel del til barnets dåbsoplæring, men det er stadig den såkaldte konfirmationsforberedelse, der er indbegrebet af folkekirkelig dåbsoplæring. Fra kirkens side indbydes de unge på 7. eller 8. klassetrin til at deltage i konfirmationsforberedelsen hos den lokale præst. De fleste tager imod indbydelsen. De vil gerne konfirmeres med alt, hvad dertil hører.

Som dåbsoplæring betragtet er konfirmationsforberedelsen desværre skævt disponeret. Sagen er, at timerne i konfirmandstuen tildeles langt større vægt end de unges deltagelse i det lokale kirkeliv. I den kgl. anordning om konfirmation foreskrives det, at de unge skal undervises i mindst 48 lektioner à 45 minutter. Derimod er der ikke fastsat noget om de unges kirkegang!

Jeg efterlyser en form for konfirmationsforberedelse, hvor hovedvægten ligger på konfirmandernes deltagelse i det lokale kirkeliv. Gudstjenesten skal i centrum. Konkret foreslår jeg, at konfirmationsforberedelsen henlægges til otte weekender i vinterens løb, hvis datoer skal meldes ud i meget god tid, så de vordende konfirmander kan reservere dem i deres personlige kalender.

På hver af disse weekender skal der være indøvelse i gudstjenestens liturgi, således at konfirmanderne om søndagen kan tage medansvar for liturgien ved fx at sige højt og tydeligt med

på fadervor og trosbekendelsen eller synge overbevisende med på de forskellige amen-svar og andre faste sungne led. Måske kan de også være med til at læse nogle af gudstjenestens tekster og bønner. Eller være med til at udføre forskellige kirketjeneropgaver.

De otte weekender skal gøre konfirmanderne så godt indlevede i gudstjenestens liturgi, at de bliver glade for at gå i kirke. Jeg tror, at otte weekender med fælles forberedelse af gudstjenesten og fælles medvirken i liturgien kan gøre det ud for al den dåbsoplæring, der i første omgang er brug for.

Noget andet er så, at nogle af de nykonfirmerede unge sikkert vil være motiveret for at vide mere om den kristne tro.

Overalt ved landets kirker bør der derfor være passende tilbud om voksenundervisning i kirke og kristendom. Altså en form for kirkeskolevirksomhed.

Kirkeskolevirksomhed kan være et redskab til oplæring af grønne konfirmander og andre, der har et ønske om at blive klogere på, hvad der ligger i den kristne dåb.